

DE SACRAMENTEN

DE SACRAMENTEN IN HET ALGEMEEN — HET DOOPSEL

1. Een Sacrament is een uitwendig teeken door Christus ingesteld, waardoor een bijzondere genade ons aangeduid en gegeven wordt.

2. De Sacramenten zijn uitwendige teeken, omdat zij op uitwendige wijze de onzichtbare genade aanduiden die zij ons geven.

3. Er zijn zeven Sacramenten: Het Doopsel, het Vormsel, het h. Sacrament des Altaars, de Biecht, het h. Oliesel, het Priesterschap en het Huwelijk.

4. De Sacramenten heiligen ons op twee manieren: de eenen doen ons overgaan van den dood der zonde tot het leven der genade, en de anderen vermeerderen de heiligmakende genade welke wij reeds hadden.

5. De Sacramenten die ons doen overgaan van den dood der zonde tot het leven der genade zijn het Doopsel en de Biecht, men noemt hen Sacramenten der dooden.

6. De Sacramenten die in ons de heiligmakende genade vermeerderen zijn het Vormsel, het h. Sacrament des Altaars, het h. Oliesel, het Priesterschap en het Huwelijk.

7. De Sacramenten brengen de genade voort door zich zelven, krachtens de instelling en de verdiensten van Jezus Christus. Zij brengen die genade voort in al die hen niet onwaardig ontvangen.

8. Hij die een sacrament onwaardig ontvangt, doet eene zonde van heiligschennis, omdat hij iets schendt dat heilig is.

9. Men mag maar ééns ontvangen het Doopsel, het Vormsel en het Priesterschap, omdat zij een onuitwischaar geestelijk merkteeken in de ziel prenten.

10. Dat *merkteeken* onderscheidt ons van degenen die deze drie Sacramenten niet ontvingen, en wijdt ons op een bijzondere wijze aan God toe.

Het doopsel.

11. Het Doopsel is een Sacrament dat ons zuivert van de erfzonde en ons kinderen maakt van God en der Kerk.

12. Degenen die tot de jaren van verstand gekomen zijn en dan met de noodige vereischten het Doopsel ontvangen, verkrijgen ook vergiffenis van alle zonden welke zij reeds mochten bedreven hebben.

13. De ouders zijn verplicht, als een kind hun geboren is, het zoo spoedig mogelijk te laten doopen. Alle uitstel is gevaarlijk; het wichtje kan trouwens sterven zonder Doopsel, en wordt derhalve eeuwig uit den hemel gesloten.

14. Is het Doopsel des waters onmogelijk, dan kan het vervangen worden: 1° door den marteldood, welken men het *Doopsel des bloeds* noemt; 2° door een oprechte begeerte van gedoopt te worden, verbonden met een volmaakt berouw, dat is het *Doopsel van begeerte*.

15. De priester moet doopen, doch in tijd van nood mag en moet een ieder het doen.

16. Om te doopen, moet dezelfde persoon het water doen vloeien op het hoofd van den doopeling en te gelijker tijd zeggen: *Ik doop u in den Naam des Vaders, en des Zoons, en des heiligen Geestes*.

17. De doopeling belooft de katholieke leer vast te zullen gelooven en belijden, braaf en christelijk te zullen leven.

Uitleg der plaat.

18. Het Doopsel van Christus, in het midden der plaat voorgesteld, geeft duidelijk de uitwerkselen des Doopsels aan. Terwijl de Zaligmaker door Joannes Baptista in de wateren der Jordaan gedoopt werd, hoorde men de stem van God den Vader zeggende: *Dèze is mijn welbeminde Zoon, in wien ik een welbehagen heb*; de hemelen werden geopend en de h. Geest, onder de gedaante eener duif, daalde over hem neder. Door het Doopsel worden wij kinderen Gods, de h. Geest daalt in ons hart met zijne genade, en wij worden dan ook erfgenamen van het rijk des hemels.

19. *Onder*, zien wij eenen priester die een kind doopt. Het wit kleed dat een engel vasthoudt en waarmede men den doopeling bekleedt, beteekent dat de ziel des doopelings versierd is met genade en zuiverheid, gelijk met een kleed dat haar voor de oogen Gods bevallig en aangenaam maakt.

20. Een kind dat aanstonds na het Doopsel sterft, gaat dadelijk naar den hemel. Dat verbeeldt ons deze plaat waarop, *boven, rechts*, een kind, na het Doopsel gestorven, door de engelen in den hemel gedragen wordt.

21. Het Doopsel is dermate noodzakelijk, dat zelfs de kinderen zonder Doopsel niet kunnen zalig worden. Deswege zien wij op deze plaat, *boven, links*, de ziel eens kinds, zonder Doopsel gestorven, zich naar een onbekend oord begeven, waar het eeuwig van het hemelsch geluk zal beroofd zijn.

22. Het doopsel des waters door Joannes toegepast, was geen Sacrament, doch slechts eene afbeelding daarvan. Het was een uitwendig teeken dat de mensch tot innerlijke boetvaardigheid bereid was.